

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt onsdag den 2. maj 2012

Sag 299/2011

(2. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

Tiltalte

(advokat N.C. Strauss, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Århus den 4. februar 2011 og af Vestre Landsrets 8. afdeling den 22. juni 2011.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Peter Blok, Per Walsøe, Michael Reklings, Hanne Schmidt og Lars Hjortnæs.

Påstande

Dommen er anket af Tiltalte med påstand om frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jf. § 21 (forhold 1), samt om formildelse af straffen og frifindelse for udvisningspåstanden, subsidiært at udvisning gøres betinget.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen og stadfæstelse af landsrettens afgørelse om udvisning.

Anbringender

Tiltalte har til støtte for påstanden om frifindelse i forhold 1 anført, at landsretten har anvendt straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, urigtigt. Bestemmelsen kan ikke omfatte handlinger, der alene er rettet mod en enkelt person. En handling som den foreliggende kan ikke være egnet til at skræmme befolkningen i alvorlig grad og kan heller ikke tilføje Danmark alvorlig skade. Det er alene den foretagne handling, der skal bedømmes, og

Tiltaltes sympatier og ageren i øvrigt er således uden betydning for, om handlingen udgør en overtrædelse af straffelovens § 114. Straffelovsbestemmelsen er uklar og upræcis, og under hensyn til legalitetsprincippet i straffelovens § 1 er det betænkeligt at anse den foreliggende handling for omfattet af § 114.

Til støtte for påstanden om formildelse har Tiltalte navnlig anført, at frifindelse for forsøg på terrorisme i givet fald naturligvis må medføre en væsentligt lavere straf. Hvis han findes at være dømt med rette for overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, bør terrorforsættet under hensyn til forholdets karakter og i lyset af Højesterets praksis i sager om bombesprængning alene medføre en forhøjelse med 1/3 i forhold til det sædvanlige udgangspunkt i sager om drabsforsøg, som er fængsel i 6 år.

Til støtte for påstanden om frifindelse for udvisning og den subsidiære påstand om betinget udvisning har Tiltalte anført, at udvisning vil være særligt belastende og i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention under hensyn til, at han har haft lovligt ophold her i landet i mere end 12 år, at han har hustru og fire mindreårige børn her i landet, som han har et nært forhold til, at han ikke har nævneværdige familiemæssige relationer til Somalia, og at han taler perfekt dansk og har uddannet sig her i landet. Hvis han får medhold i frifindelsespåstanden vedrørende forhold 1, er der ikke grundlag for udvisning, og hvis han findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, bør der alene ske betinget udvisning.

Anklagemyndigheden har anført, at Tiltalte med rette er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jf. § 21. Denne bestemmelse kan også anvendes ved angreb på enkeltpersoner, når betingelserne i øvrigt er opfyldt. Muhammed-tegningerne og debatten om dem har affødt voldsomme reaktioner verden over, herunder angreb på danske statslige institutioner, og har sat grundlæggende principper for et demokratisk samfund under pres, herunder retten til at ytre sig inden for lovens rammer og deltage i den offentlige debat. Forurettede 1 har haft stor offentlig bevågenhed og fremstår som repræsentant for og forsvarer for tegningerne. På denne baggrund er forsøg på at dræbe Forurettede 1 som reaktion på Muhammed-tegningerne og den efterfølgende debat herom et forsøg på at skræmme befolkningen i alvorlig grad og at destabilisere eller ødelægge et lands grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer, idet et sådant drabsforsøg ikke kun er rettet mod Forurettede 1 som person, men også er et

forsøg på at begrænse ytringsfriheden og hindre den offentlige debat. Et sådant angreb er derfor også egnet til at tilføje Danmark eller et andet land alvorlig skade, hvilket **Tiltalte** **_____** efter landsrettens bevisresultat var klar over.

Ved strafudmålingen bør der i skærpende retning bl.a. lægges vægt på det særlige terrorismeforsæt og på, at angrebet på **Forurettede 1** som nævnt indebar et angreb på ytringsfriheden og en fri offentlig debat, som er grundlæggende værdier i et demokratisk samfund. Drabsforsøget var desuden meget tæt på at lykkes.

Ved afgørelsen om udvisning bør der lægges vægt på frihedsstraffens længde og på, at **Tiltalte** **_____** har bevaret en ikke uvæsentlig tilknytning til hjemlandet.

I sagens forhold 4 skal der rettelig dømmes for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 9. Det gøres ikke for Højesteret gældende, at forholdet skal henføres under straffelovens § 192 a, stk. 2.

Supplerende sagsfremstilling

I en politirapport af 26. januar 2012 om afhøring vedrørende udlændingelovens § 26 hedder det bl.a.:

Tiltalte (T)
” **T** slog indledningsvist fast, at han så sine 4 børn og sin kone, **P13** mellem 5-7 gange om ugen.

Vilkårene for at få besøg af såvel børn som kone, var blevet væsentligt forbedret, siden han tilbage i sensommeren 2011 blev flyttet til Vridsløselille. Siden flytningen fra Vestre Fængsel og til Vridsløselille, så han sin nærmeste familie meget mere.

Person 13 (P13)
P13 boede jo med børnene i **By 4** – og de skulle kun toget et stop, nemlig til **By 5**. Børnene kom fast onsdag og lørdag – og **P13** de fleste af de andre dage. Som nævnt alt 5-7 ugentlige besøg om ugen. Afhørte var meget glad for den nære og tætte kontakt til de fire børn, som er i alderen fra knapt 2 år til næsten 7 år.

Derudover havde han også jævnligt besøg af andre somaliske familiemedlemmer.

Aktuelt læste han HF i fængslet med henblik på en uddannelse indenfor internationalt udviklingsarbejde.

...

T pointerede, at forholdene i Somalia og de nærmeste omkring liggende lande – Kenya og Etiopien var blevet væsentligt forværret de seneste år. Det ville på alle måder

– ikke mindst af hensyn til T's sikkerhed – være umuligt, at blive udvist til hjem- eller naboland.

...

T ønskede at præcisere, at han ikke var ferie i traditionel forstand i Somalia eller Kenya. Han havde fri i Danmark, men opholdene i Somalia og Kenya var havde mere karakter af noget humanitært – nærmest nødhjælpsarbejde. Og bestemt ikke ferie.

Derudover ønskede T at præcisere, at Kenya i nogen grad havde invaderet Somalia, som mere eller mindre var i krig med såvel Kenya som Etiopien. T var sikker på, at han ville blive henrettet, såfremt han blev sendt retur til sit hjemland – eller regionen deromkring. Nairobi var i hvert fald heller ikke en mulighed.”

Højesterets begrundelse og resultat

Som anført i Højesterets kendelse af 2. juli 2008 (Ugeskrift for Retsvæsen 2008 s. 2394) må drab på Forurettede 1 for at have tegnet en af Muhammed-tegningerne i den situation, som forelå, tillige anses for et forsøg på at begrænse ytringsfriheden og hindre den offentlige debat. Med denne tilføjelse og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder Højesteret, at sagens forhold 1 er henført under straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, som forsøg på terrorisme.

Højesteret finder ikke grundlag for at ændre den af landsretten fastsatte straf af fængsel i 10 år.

Tiltalte, der er somalisk statsborger, kom til Danmark i 1996 som 14-årig som led i familiesammenføring. Han har ægtefælle og fire mindreårige børn i Danmark, og også hans mor og søstre bor her i landet. Han taler og skriver dansk. Han har således en nær tilknytning til Danmark og herboende personer. Han har dog samtidig bevaret en ikke ubetydelig tilknytning til sit hjemland.

Højesteret finder, at forhold 1 er af en sådan grovhed og karakter, at der – uanset navnlig hensynet til Tiltaltes ægtefælle og mindreårige børn – ikke foreligger forhold, som afgørende taler imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Udvisning kan heller ikke anses for stridende mod artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger af det anførte, at der ikke er grundlag for at gøre udvisningen betinget i medfør af udlændingelovens § 24 b.

Højesteret tiltræder herefter også dommens bestemmelse om udvisning af **Tiltalte** med indrejseforbud for bestandig.

I forhold 4 fastsættes straffen i medfør af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 9.

Med denne ændring stadfæster Højesteret herefter landsrettens dom.

Tiltalte har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for Højesteret.